Р Е Ш Е Н И Е
№ 2045

гр. София, 26.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 01.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Славина Владова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1072** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по касационната жалба на П. М. П. против решение от 17.12.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 15963/2012 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав. Наведени са доводи за незаконосъобразност на въззивното решение, поради нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Излагат се съображения, че съдът е обосновал фактическите си констатации, без да събере всички необходими и относими писмени доказателства, а е постановил решението си единствено въз основа на свидетелските показания на актосъставителя. Сочи се допуснато нарушение на формата на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление. Претендира се отмяна на решението на първоинстанционния съд и постановяване на ново по съществото на правния спор, с отмяна на наказателното постановление.

Ответникът не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на Софийския районен съд.

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като постъпила в срок и подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 15963/2012 г. по описа на

Софийския районен съд.
Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

За да потвърди обжалваното наказателно постановление, районният съд е приел, че от обективна и субективна страна, П. М. П. е извършил, констатираното в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление нарушение по чл. 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, като на 04.06.2012 г., около 17.01 ч. в [населено място], по [улица], в района на бензиностанция „Ш.”-Б. е управлявал мотоциклет „Х. Х.” с ДК [рег.номер на МПС] със скорост 133 км/ч, при ограничение на скоростта от 80 км. ч., въведена с пътен знак В26. Скоростта, номера на превозното средство, датата и часа на извършване на нарушението са заснети със стационарна видео-радарна система за наблюдение. Авторството на нарушението е потвърдено от П. М. П. в декларация по чл. 188 от ЗДвП, в която е посочил, че на визираната дата и място лично е управлявал мотоциклета.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, първоинстанционният съд е приел, че с поведението си жалбоподателя е нарушил разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП.

Посочените обстоятелства са установени от събраните по делото писмени доказателства и от свидетелските показания, които съдът е кредитирал изцяло като последователни и непротиворечиви. В настоящото производство не са събрани нови доказателства.

С оглед на това, касационната инстанция изцяло възприема описаната в наказателното постановление и установена в производството пред Софийския районен съд фактическа обстановка. Извършеното административно нарушение се установява, както от свидетелските показания, така и от показанията на техническото средство – стационарна видео-радарна система за наблюдение, които са показани на водача на моторното превозно средство при констатиране на нарушението и който не са оспорени от него в производството пред административно наказващия орган.

Въз основа на тези доказателства съдът намира за безспорно установено, че на 04.06.2012 г., около 17.01 ч. в [населено място], П. М. П. е извършил нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, като е управлявала мотоциклет „Х. Х.” с ДК [рег.номер на МПС] неспазвайки ограничението на скоростта от 80 км.ч., въведено с пътен знак В 26, като се е движил със скорост, която надвишава с 53 км./ч. допустимата.

В хода на производството пред Софийския районен съд, както и в касационната жалба, касаторът не спори, че на посочената в наказателното постановление дата и място е управлявал собствения си мотоциклет. Оспорва констатацията, че отчетената скорост е на управляваното от него моторно превозно средство. Това твърдение не е подкрепено с никакви доказателства, както в производството пред въззивната инстанция, така и в настоящото. Същото се опровергава от приетата като доказателство по делото снимка-разпечатка от видео-радарната система за наблюдение, видно от която в близост до мотоциклета в момента на заснемане на нарушението не са се намирали други моторни превозни средства.

Относно наведеният в касационната жалба довод, че фактическите констатации на първоинстанционния съд са изведени единствено въз основа на свидетелските показания на актосъставителя и на АУАН, настоящата инстанция намира за необходимо да отбележи, че като страна в първоинстанционното производство касаторът е имат процесуалното право да представи нови доказателства, респ. да

поиска тяхното събиране от страна на съда, както и да задава въпроси към свидетелите. Той не се е възползвал от тази законова възможност, поради което е недопустимо в настоящето производство да черпи права от собственото си процесуално бездействие и да излага доводи за непълнота на доказателствения материал. В тази връзка следва да се има предвид обстоятелството, че макар и разкриването на обективната истина да е приоритет на съда, независимо от тежестта на доказване, това не освобождава страните от задължението им да докажат твърденията си, от които черпят права.

Правилни и обосновани са и изводите на първоинстанционния съд относно липсата на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административно наказателното производство. Ето защо и касационната инстанция, след като намира изложените от решаващия съд мотиви за достатъчно обосновани и правилни не намира за необходимо да ги приповтаря отново.

Тъй като в касационната жалба не са налице други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение, и с оглед предмета на касационната проверка, както и поради съвпадане на крайните изводи, с тези на Софийския районен съд, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Осми касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.12.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 15963/2012 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.